

Dundagas vidusskola

**Latvijas drošība un aizsardzība - ikviena valsts patriota goda lieta:
ko Latvijas drošības labā varu darīt es?**

Darba autore:

Ginta Egle

9. a klase

2016

Mēs ikviens veidojam savu valsti, tās tradīcijas, kultūru. Jebkurš valsts pilsonis ir savas dzimtenes patriots un tās vērtību sargātājs. Mums ir jāsaņem gan savas vērtības, gan tradīcijas, gan kultūra, lai valsts būtu spēcīga un tautas mīlēta. Bieži vien tiek aizmirsts, ka sava tēvzeme ir jāmīl un jāsaņem, bet tā vietā cilvēku attieksme pret valsts vērtībām paliek nevēlīga, un tās pat tiek aizmirstas. Gan skolēns, gan pieaudzis cilvēks var mācīties, kā aizsargāt savu valsti, iesaistoties jaunsardzē vai zemessardzē, kurā var iesaistīties jebkurš brīvprātīgais. Nedrīkst aizmirst, ka dabas aizsardzība ir ļoti nozīmīga, jo mūsu daba ir bagātīga ar skaistām ainavām, dažādu dzīvnieku un augu sugām. Ļoti būtiska ir arī saliedēta sabiedrība, kas nav sašķēlusies, bet gan vienota, kura atbalsta latviešu svētkus un veido mūsu pēcnācējiem drošu nākotni.

Katrs kārtīgs Latvijas patriots ievēro latviešu svētkus un tradīcijas. Bieži svētkos, piemēram, Lāčplēša dienā (11. novembrī) cilvēki vienojas kopīgam svētku gājienam, kuros es cenšos iesaistīties katru gadu. Šādos valsts svētkos gājienu var just patriotismu, kas mājā cilvēku sirdīs. Mūsdienās ļoti bieži ļaudis cenšas savā dzimtajā zemē ieviest svešu zemju svētkus un tradīcijas, aizmirstot tēvzemes senās ieražas, kas tiek ievērotas jau gadsimtiem ilgi. Cilvēku cenšanās ieviest ārvalstu svētkus apdraud valsts drošību, pašiem to neapzinoties, jo zūd patriotisma sajūta, Latvijas tradīcijas tiek aizstātas ar cittautu ieražām un svētkiem, kā rezultātā pazūd piederība savai dzimtenei - Latvijai. Tradicionālie svētki Meteņi tiek aizstāti ar ārzemju svētkiem – Helovīniem. Meteņi ir seni latviešu pavasara gaidīšanas svētki, kuros cilvēki iet ķekatās. Pēc tradīcijām šajā dienā ir jāvizinās lejā no kalna vai ar zirgu, lai augtu gari lini. Galvenie ēdieni ir cūkas gaļa un nogrūsti mieži. Šos svētkus mūsdienās svin ļoti maza daļa latviešu, jo dota priekšroka cittautu svētkiem Helovīniem, kuros tāpat kā Meteņos cilvēki pārgērbjas citos tēlos. Šajā dienā parasti tiek izgrebti ķirbji, tiek stāstīti šausmu stāsti un tiek klauvēts pie māju durvīm diedelēti saldumi. Abiem svētkiem ir raksturīgas līdzīgas tradīcijas, taču latviešu dod priekšroku citu tautām piederīgus svētkus. Iedzīvotājiem ir jāatceras atzīmēt savas senās ieražas un svētkiem, lai stiprinātu Latvijas kultūru.

Mācīties aizstāvēt savu valsti var jau sākt mācīties skolā, iesaistoties jaunsardzē. Par jaunsargu var kļūt jebkurš latvietis vecumā no 10 līdz 21 gadiem. Gadu gaitā šī organizācija ir kļuvusi par lielāko jaunatnes kustību Latvijā, kurā iesaistās gan meitenes, gan zēni, apliecinot, ka arī jauniešiem nav vienaldzīga Latvijas drošība. Cilvēki vecumā no 18 līdz 55 gadiem var iesaistīties Latvijas Republikas Zemessardzē, kuras mērķis ir iesaistīt iedzīvotājus valsts teritorijas un sabiedrības aizsardzībā. Šajās abās organizācijās var iesaistīties jebkurš brīvprātīgais, kas ir gatavs mācīties un aizstāvēt Latviju apdraudējuma gadījumos. Jaunietis vai pieaudzis cilvēks, iesaistoties šajās organizācijās, vēl vairāk apliecina savu patriotismu, mīlestību pret savu tautu, dzimteni. Cilvēki piedaloties Jaunsardzē vai Latvijas Republikas Zemessardzē ir gatavi pašizlicīgi aizstāvēt savu valsti.

Valodas izkopšana arī ir būtiska, jo mūsdienās tiek ievazāti svešzemju vārdi, kas tiek lietoti arvien biežāk. Runājot latviski, tiek iestarpināti kādi ārzemju vārdi, piemēram, angļu, krievu valodas vārdi, izkropļojot dzimto valodu. Ir nozīmīgi atcerēties, ka mūsu dzimtā valodā ir latviešu un ka tā ir jākopj, runājot pareizi. Latvijā notika arī referendums par krievu valodu kā otro valsts valodu 2012. gada 18. februārī, kad V. Lindermana vadībā tika savākts tik daudz parakstu, lai tiktu organizēta tautas nobalsošana par to, vai Latvijā tiks ieviesta krievu valoda kā otrā valsts valoda. Taču pēc tautas nobalsošanas latviešu valoda palika kā vienīgā valsts valoda, kas parādīja, ka Latvijas iedzīvotājiem latviešu valoda ir būtiska valsts drošības sastāvdaļa. Latvijā ilgstoši dzīvo arī krievu tautības cilvēki, kas neprot runāt latviešu valodā un negrib to mācīties. Latviešu valodas apguvē būtiska nozīmē ir arī skolai, kurā jau no bērna kājas tiek mācīta valsts valoda. Ir nozīmīgi, kā skolās tiek pasniegta dzimtā valoda, un skolotāju attieksmei pret mācīšanu. Svarīgi ir, lai skolotājs bērnam var sniegt kvalitatīvu mācību vielas apguvi, jo skolēni ir mūsu visu nākotne, kas noteiks, kāda būs Latvija, vai tā saglabās mūsu valodu, tradīcijas un kultūru. Arī paša bērna attieksme pret dzimto valodu nevar būt nevīžīga, tāpēc arī vecākiem ir jārūpējas, lai bērns runātu pareizi un saprastu savas valodas patieso nozīmi. Svarīgi ir ievērot ir arī pareizrakstību, kas mūsdienas ir kļuvusi par nopietnu problēmu, jo cilvēki, it īpaši skolēni, sāk nepievērst uzmanību pareizai gramatikai ārpus mācību stundām, aizbildinoties, ka pareiza gramatika jālieto tikai latviešu valodas stundās. Mūsdienās cilvēki sāk rakstīt gramatiski nepareizi, nepievēršot uzmanību interpunkcijai un ortogrāfijai. Ir gadījumi, kad iedzīvotāji sāk pat rakstīt svešvalodās, piemēram, angļu valodā tā vietā, lai rakstītu dzimtajā valodā. Gan rakstot, gan runājot mēs vairs neiztiekam nelietot svešvārdu "OK". Katram Latvijas valsts pilsonim ir jāatceras mīlēt un saudzēt savu valodu, cenšoties runāt pareizā latviešu valodā.

Nevar aizmirst arī par dabas aizsardzību, par mūsu Latvijas lielajiem mežiem. Ar katru gadu arvien vairāk tiek izcirsti koki, pazudīnot skaisto mežu ainavu un samazinot to apjomu Latvijā. Līdz ar mežu iznīcināšanu, tiek iznīcināti arī dažādi augi un dzīvnieki. Taču tā vietā tiek arī stādītas jaunaudzēs, lai meži pavisam neizzustu, bet Latvija tāpat ir viena no zaļākajām valstīm pasaulē. Skolās tiek vākta makulatūra, piemēram, es kopā ar savu klasi esmu piedalījies šajā pasākumā un kopā savācām vairāk nekā sešas tonnas. Kopā ar klasi piedalāmies dažādos pasākumos, kuros mācāmies rūpēties par dabu mums apkārt, kā arī braucam talkās vai stādīt jaunaudzis. Vēl viena problēma ir lielais piesārņojums, ko ir izraisījuši cilvēki. Katru gadu tiek rīkotas talkas, tādā veidā mazinot piesārņojumu. Tas rodas iedzīvotāju nevīžīgās attieksmes pret apkārtējo vidi. Nereti iedzīvotāji izvēlas savus atkritumus iemest kādā tuvākajā grāvī vai turpat sev blakus tā vietā, lai iemestu tuvākajā atkritumu tvertnē vai, ja gadījumā nekur tuvumā tā nav, paņemtu un ieliktu somā, un izmestu, kad parādās kāda atkritumu tvertne. Piesārņojums spēj mainīt ne tikai burvīgo dabas ainavu, bet arī pat klimatu. Taču piesārņojums var rasties ne tikai no atkritumiem, tas var parādīties

arī no, piemēram, mašīnu izplūdes gāzēm, rūpnīcām, siltumelektrostacijām vai pat cigarešu dūmiem. Pilsētu gaisu piesārņojums arī ir ļoti bīstams, jo tas spēj iznīcināt cilvēku dzīvības. No šī gaisa piesārņojuma var rasties skābie lieti, kas nav videi draudzīgi, jo tie spēj iznīcināt kokus un upēs esošās zivis, tie bojā arī pieminekļus. Ikvienam Latvijas iedzīvotājam ir jācenšas pret dabu izturēties saudzīgi, nepiesārņojot to. Jebkuram jāpiedalās valsts, pilsētas, novada rīkotajās talkās un jāiestājas par tīru.

Savas dzimtenes patriots ievēros savas dzimtenes senās ieražas un svētkus, centīsies runāt pareizā valsts valodā un būs gatavs iet palīgā valstij attīrīt vidi sev apkārt. Arvien vairāk pieaugušo iestājas zemessardzē, bet daudzi jaunieši iesaistās jaunsardzē, lai jau skolā sāktu mācīties aizstāvēt savu valsti. Ikviens, kurš mīl un ciena savu dzimto valsti, vienmēr būs gatavs tai palīdzēt attīstīties. Jebkurš īsts latvietis ir gatavs sniegt palīdzīgu roku tam, kuram tajā brīdī tā ir vajadzīga.